

letterheld

Tino en zijn draakjes

Anne-Margreet Matsuura

Met illustraties van
Laury Tinnemans

kluitman

Inhoud

Draakjes	9
Nieuwe klas	18
Opa's geheim	28
De bril	35
Dief!	43
Helemaal alleen	51
Een nieuwe vriendin	55
Huug	60
Vrienden	70

Nur 287 / PV062601

Bisac JUV043000 | JUV077000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXVI Tekst: Anne-Margreet Matsuura

© MMXXVI Illustraties: Lairy Tinnemans, Studio Monnikenwerk

Vormgeving omslag en binnenwerk: Hannah Roos

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Draakjes

Tino werd wakker van opa's stem.

'Opstaan, Tino,' riep hij zachtjes.

Hij klopte op de deur. 'Je moet naar school.'

'Ja, opa,' riep Tino.

Opeens was hij klaarwakker.

School! Zijn nieuwe school!

Heel even dacht hij aan zijn ouders.

Die waren voor hun nieuwe werk op wereldreis.

Daarom woonde Tino nu bij opa.

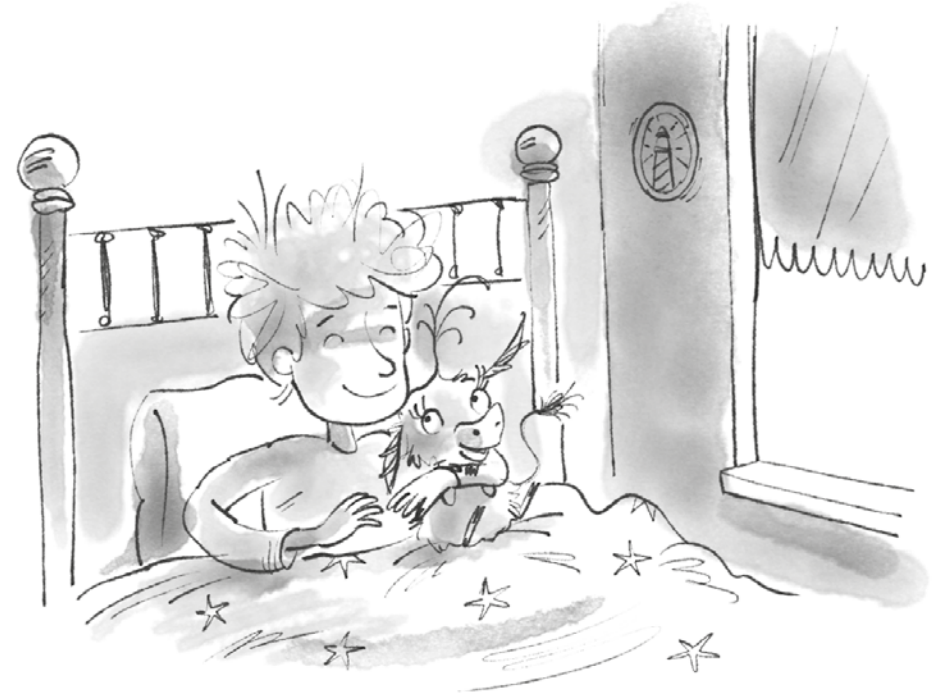

Opa's huis stond in de duinen, op een stille plek.

Er stonden bijna geen andere huizen in de buurt.

's Nachts was het er heel donker.
En dat moest ook, want opa's huis was geen
gewoon huis.
Het huis was een sterrenwacht, een groot oud
gebouw met een koepel op het dak.
In de tuin stonden nog twee torentjes met een
kleine koepel erop.
De koepels hadden een schuifdak dat 's nachts
open kon.
Dan kon je door supergrote sterrenkijkers naar het
heelal kijken.
Naast een van de torentjes stond een klein huis.
Daar ging Tino met zijn ouders wonen tussen hun
wereldreizen door.
Tino schrok op uit zijn gedachten.
Er knaagde iets aan zijn kleine teen!
Hij glimlachte.
Zijn draakjes waren vast ook zenuwachtig.
Net als hij.
Hij wiebelde voorzichtig met zijn voet en ging
rechttop zitten.
Er bewoog een bult onder het dekbed.

De bult kwam naar hem toe.
Tino grijnsde.
'Zooitje!' zei hij terwijl hij het dekbed optilde en
eronder keek.
Een wollig grijs draakje schuifelde op hem af.
Tino stak zijn hand uit en het draakje krom erop.
Zooitje kwispelde met haar drakenstaart.
Tino kriebelde haar tussen haar drakenoren.
Toen schopte hij het dekbed van zich af en stapte
uit bed.

Er vloog iets razendsnel langs Tino's oor.
Het zoemde als een helikopter.
Het was een wit draakje met felgroene vleugels.
'Fladder!' zei Tino. 'Kom eens hier.'
Meteen landde Fladder op Tino's linkerschouder.
Het draakje vouwde zijn vleugels op zijn rug.
Hij hijgde van het vliegen en blies hete lucht in
Tino's oor.
'Au!' zei Tino. 'Pas op met die drakenadem van je!'

Nu bonsde er ook iets tegen Tino's benen.
Het waren de dikke billen van Draaikont, de derde
draak van Tino.
Draaikont was groter dan Zootje en Fladder.
Hij kwam tot Tino's knieën en maakte knorrende
geluidjes.
Hij was blauw met spikkels in allerlei kleuren.

Tino begon zich aan te kleden.
'We moeten opschieten,' zei hij tegen de draakjes.

‘Ik moet vandaag naar mijn nieuwe school.’

Hij trok zijn schoenen aan.

‘Kom mee!’

In de keuken was opa druk bezig.

Hij bakte eieren en roosterde brood.

‘Goedemorgen, Tino,’ zei hij. ‘Heb jij lekker geslapen?’

Tino knikte en plofte neer op een stoel.

Opa kwam naast hem staan.

Hij legde zijn hand op Tino’s schouder.

‘Zenuwachtig?’ vroeg hij vriendelijk.

‘Beetje,’ mompelde Tino.

Opa zette een vol bord voor hem neer.

‘Eet smakelijk. Het komt vast helemaal goed op school!’

Toen ging hij tegenover Tino zitten.

Samen begonnen ze te eten.

Het was stil in de keuken.

Ze kauwden zonder te praten.

De draakjes waren rustig.

Fladder zat met gevouwen vleugeltjes naast Tino’s bord.

Hij gluurde af en toe naar opa en naar de gebakken eieren, dat was alles.

Zooitje lag half te slapen op Tino’s schoot en frunnikte aan haar vacht.

En naast Tino’s stoel zat Draaikont tevreden te knorren.

Opeens moest Tino weer aan school denken.

Hij werd weer zenuwachtig en zijn draakjes ook.

Eerst begon Draaikont te bewegen.

Hij stond op en knalde met zijn billen tegen Tino’s benen. Tino maakte een onhandige beweging en schopte de stoel naast hem om.

Gauw dook hij eropaf om hem rechtop te zetten.

Opa keek Tino over de rand van zijn briljetje aan.

Het leek of zijn ogen twinkelden.

Heel even dacht Tino dat opa het wist, van de draakjes.
Maar nee, dat kon niet.
Niemand wist dat ze bestonden.
Zelfs Tino's ouders niet.
Alleen Tino kon ze zien.
Ze waren onzichtbaar voor andere mensen.
Zooitje was op tafel geklommen en begon Tino's hand weg te duwen.
Tino gooide daardoor zijn beker bijna om.
Hij kon net op tijd zorgen dat de melk er niet uit klotste.

Ondertussen vloog Fladder een paar rondjes om opa's hoofd.
Daarna ging hij op de vensterbank zitten.
'Rustig maar, Tino,' zei opa. 'Maak je geen zorgen.'
Hij begon de tafel af te ruimen.
'Drink je melk op, dan gaan we.'
Tino hoopte maar dat de draakjes lief zouden zijn op school.
Dat ze hem niet af zouden leiden.
Dat Fladder niet steeds rond zou vliegen.
Zodat Tino naar hém keek in plaats van naar de juf.
Dat Draaikont niet alsmaar tegen zijn benen zou botsen.
Waardoor Tino niet stil kon staan of stil kon zitten.
Dat Zooitje niet de hele tijd rond zou scharrelen in Tino's kastje.
En Tino van de juf de schuld kreeg als het er rommelig werd.
Tino zuchtte.
Hij was dol op zijn draakjes, maar ze waren ook wel lastig.

Nieuwe klas

Opa haalde de auto uit de garage en Tino stapte in. Zootje, Draaikont en Fladder hielden zich doodstil.

Met opa naast zich was Tino zelf ook helemaal rustig.

Opa stuurde de weg op.

Het was een mooie zonnige dag.

Draaikont ging met zijn dikke billen op Tino's voeten zitten.

Tino keek uit het raam.

Ze reden al gauw tussen de eerste huizen door.

Hoe zouden de andere kinderen van groep 5 zijn?

En de juf?

De zomervakantie was hier al een paar weken voorbij.

'Oeps!' zei opa toen hij de auto voor de school parkeerde. 'Te laat.'

Het plein was leeg. Achter de ramen zaten de kinderen al in de klassen.

Ze stapten uit.

Opa ging mee naar binnen.

Samen liepen ze door de gangen op zoek naar het goede lokaal.

Opa deed de deur van de klas open.

'Goedemorgen,' zei hij. 'Sorry dat we te laat zijn! Ik dacht dat de school om kwart voor negen begon.'

'Half negen,' zei een juf in een knalgroene jurk.

Ze stak haar hand uit naar opa.

'Juf Bess,' zei ze. 'En jij moet Tino zijn.'

Tino knikte.

De juf draaide zich om naar de klas.

'Jongens, dit is Tino, de nieuwe jongen.'

Iedereen staarde naar hem.

